

Sygn. akt III Kow.151/16pr

POSTANOWIENIE

Dnia 16.03.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale wykonującego zadania Prokuratora Rejonowego w C. – Tomasza Klukowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§1kkw w zw. z art.150§1 i 2kkw

oraz art.153§2kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu M. Ł. s. J.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 29.06.2010r., sygn. akt IIK 474/10;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. Ż. kwotę 221,40 zł. brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. Ł. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary motywując go koniecznością udzielenia rodzinie mocy materialnej, bowiem znajduje się ona w trudnej sytuacji finansowej. Z tego powodu chce podjąć pracę zarobkową. Chciałby także zawrzeć związek małżeński. Nadto, skazany chciałby udzielić pomocy swojej matce. Ponadto, przebywając na wolności i chciałby kontynuować swoje leczenie i starać się o rentę. Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją wyjątkową zastrzeżoną jedynie dla szczególnych wypadków związanych z sytuacją życiową i zdrowotną skazanego lub jego najbliższych. W przedmiotowej sprawie takich przesłanek nie stwierdzono.

Z wywiadu kuratora sądowego z dnia 5.02.2016r. wynika, że matka skazanego zamieszkuje w S. ul. (...). Lokal składa się z 3 pokoi, kuchni oraz łazienki i wymaga remontu. Razem z matką skazanego przebywa jego 17 letnia siostra uczennica Gimnazjum. Skazany ma też 27-letniego brata Ł. zamieszkującego w D. Matka skazanego nie pracuje utrzymuje się emerytury. Z wywiadu wynika, że kurator rozmawiała z matką skazanego i nie ustaliła aby ona chorowała i wymagała pomocy osobistej ze strony skazanego.

Dodać trzeba, że jeżeli matka skazanego uzna iż brakuje jej środków finansowych na utrzymanie rodziny to w każdym czasie może się zwrócić do miejscowej opieki społecznej o udzielenie jej oraz córce odpowiedniego wsparcia także finansowego. Zatem, z tych powodów udzielenie skazanemu przerwy w karze nie jest celowe.

Z wywiadu także z dnia 18.02.2016r. wynika, że kurator rozmawiała z konkubiną skazanego Skazany od stycznia 2015r. do listopada 2015r. do czasu osadzenie w zakładzie karnym zamieszkiwał wspólnie z konkubiną i jej matką a także z dwojgiem dzieci konkubiny w wieku 12 i 2 lat. S. F. otrzymuje zasiłek wychowawczy, alimenty na dwoje dzieci, dwa zasiłki rodzinne. Konkubina skazanego pracuje w sklepie spożywczym K.. Obecnie do października 2015r. przebywa na urlopie wychowawczym. Na utrzymanie siebie i dzieci posiada środki finansowe tj. 400zł zasiłek wychowawczy, dwa zasiłki rodzinne w kwocie 200zł miesięcznie, oraz alimenty na dzieci w łącznej kwocie 900zł. Czyli konkubina łącznie na utrzymanie rodziny posiada 1500zł.

Przypomnieć należy, że już w kwietniu 2016 roku wchodzi w życie Program „Rodzina 500 plus”. Z ustaleń kuratora wynika że wysokość środków finansowych na jednego członka rodziny nie przekracza 800zł. To oznacza, że konkubina skazanego winna się zwrócić bezzwłocznie do miejscowej opieki społecznej o udzielenie pomocy w wypełnianiu wniosku o przydzielenie jej pomocy finansowej w kwocie po 500zł miesięcznie na każde dziecko. Środki te winny być wypłacane do ukończenia 18 roku życia każdego z dzieci.

Zdaniem Sądu z ustaleń kuratora nie wynika aby sytuacja materialna konkubiny skazanego i jej dzieci była aż tak trudna że konieczna jest obecność skazanego na wolności w celu udzielenia pomocy finansowej.

Rodzina osadzonego winna jest podjąć wszelkie starania dla zdobywania środków na utrzymanie i uzyskania niezbędnej pomocy (wyrok SA w Lublinie z dnia 8.02.2006r. AKZw 72/06).

Fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jako stanowiąca normalną konsekwencję odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide: post. SA Lublin z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKZw 540/11). Popołniając przestępstwa skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Ciężka choroba w rozumieniu art.150§1 i 2kkw to taka choroba, która uniemożliwia wykonanie kary to znaczy może zagrazić życiu skazanemu lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo dla jego zdrowia w wypadku osadzenia go w zakładzie karnym (wyrok SA w Lublinie z dnia 18.01.2006r. sygn. AKZw 871/06).

Z opinii o stanie zdrowia skazanego wynika, że skazany był konsultowany w poradni zdrowia psychicznego w dniu 25.11.2015r. Stwierdzono zaburzenia adaptacyjne. Przepisano stosowne leki, z tym że skazany odmawia ich przyjmowania. Aktualnie stan psychiczny skazanego jest wyrównany. Zdaniem lekarza sporządzającego opinię skazany może być leczony w zakładzie karnym.

Uczestniczący w posiedzeniu w dniu 16.03.2016r. lekarz więzienny stwierdził że zaburzenia adaptacyjne były związane z przystosowaniem się do warunków w zakładzie karnym. Odnośnie wzroku skazany nie zgłaszał dolegliwości i nie był kierowany do lekarza okulisty.

Dodał, że skazany ma zapewnioną należytą opiekę medyczną a pobyt w zakładzie karnym nie stanowi zagrożenia dla jego życia i nie stanowi poważnego niebezpieczeństwa dla jego zdrowia.

Wykonanie kary pozbawienia wolności przerywa się w wypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary (art.153§1kkw) a ewentualnie i wtedy, gdy wymagają tego ważne względy zdrowotne, rodzinne lub osobiste (art.153§2kkw.) Skoro zdrowie skazanego nie jest zagrożone odbywaniem kary a przeciwnie miał on odpowiednią opiekę lekarską

to nie było żadnych powodów tego rodzaju by przerwać odbywanie kary (vide : postanowienie SA w Krakowie z dnia 10.04.2001r. II AKz 98/01).

Dodać także trzeba, że skazany może się ubiegać o przydzielenie renty z uwagi na stan zdrowia podczas pobytu w zakładzie karnym, bowiem w każdym czasie może być dowieziony pod konwojem na posiedzenie stosownej komisji.

Sąd udzielając przerwy w odbywaniu kary winien ustalić czy udzielona przerwa zostanie wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. Z opinii Administracji wynika, że skazanemu przypisano popełnienie czynów z art.279§1kk, art.278§1kk. Z informacji z KRK wynika, że skazany był 4-krotnie karany. Skazany w dniu 6.03.2012r. korzystał z warunkowego zwolnienia. Z postanowienia z dnia 30.06.2015r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary wynika, że skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwo z art.278§1kk w zw. z art.64§1kk w dniu 16.01.2015r.

W tych warunkach brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze, uznać należało, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku skazanego i dlatego orzeczono jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 16.05.1982r. Prawo o advokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (Dz. U . z 2015r. poz. 616).

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw.